

УЙГУН,
Ўзбекистон ССР халқ шоири

ЗАМИН ЯШАРАДИ МЕХНАТИМИЗДАН...

ЁРУФ
ИСТИҚБОЛ

Ҳа, дўстим, ёшмиз анчага борган, Ҳийла ортда қолган ёшлик баҳори. Йигитлик сабзасини боснишдир кирор, Соч-у соқонлардаги кексалик кори. Янги йил бошлансан ёшига яна ёш кўшилар, дей, кўнглигинг синжасин. Сочнинг кўйланган оқпари кўриб, Юрагингга кайгуар гафар ишасин.

Тумғланган кунингда хэлга чўйим. Тенгдошим, ўйлама фақат ўзингни. Бандирмадиган дессан кессанганинги, Яшарган ёхтдан узма кўзингни.

Янги йил бошланур, ёргу истиқбол баҳор тиисолида олмага кирада. Ҳурсанд бўл, тенгдошим, биз қарисак ҳам Элу ўрт яшарар, замон яшарар.

Навоий газали, Пушкин шеърида Ҳўзалик чамани кўп үзар ҳамон. Ҳўзалик нақшида ер-у замоннинг Мавжуддир — уни маҳа этилас замон.

Гўзалик инсоннинг ёлукки, дилида, Ҳўзалик инсоннинг агули ҳушиди. Ҳўзалик инсоннинг мудҳаббатида, Дунёга зеб берган шонилинишида.

Гўзалик яратиш, барпо этишида Ҳўзалик ярши, үзар ҳамонида доми. О, дилинг дарёдай чайқалиб кетар Ҳўзалик кўзлардан бокса мулоним.

Бизни кўршаб олган табтини сев, Ҳўзалик инсоннинг синжасин. Табтини азалдан гўзаликка бой.

Дўстим, сени мафтин этимаси, ахир, Ҳўзалик инсоннинг синжасин.

Ватан боғлардан яшаган чори!

Кумушин ҳайратга солган чаноқда Ҳўзалик инсоннинг синжасин. Ҳўзалик инсоннинг синжасин.

Ҳар ердан Ҳўзалик топши мумкин, Ҳўзалик инсоннинг синжасин.

Кунт билан ахтарса шонирни кўзи, Ҳўзалик инсоннинг синжасин.

Гўзалик тегранги кўршаб ётиди, Энг комиг Ҳўзалик ётидинг ўзи!

Бахиган чуникин, вазифанг Ҳўзалик инсоннинг синжасин.

Одамларга яхшилик килиш.

Яхшилик инсоннинг синжасин.

Хўзалик инсоннинг синжасин.

Хўз

